

És el meu propòsit, en aquesta breu al·locució inicial, esclarir el sentit d'aquestes Jornades per a la Cooperació en l'Estandardització Lingüística, iniciativa de la Secció Filològica de l'IEC a la convocatòria de la qual heu acudit tots els qui sou aquí, i d'altres ho haurien fet si no els ho hagués impedit llur disponibilitat o les limitacions d'espai de la casa.

Entenc que tots els mots d'aquell títol fan el seu sentit, però jo voldria destacar-ne ara el terme *cooperació*, 'acció i efecte de cooperar', o, encara més, 'acció col·lectiva que persegueix un benefici comú', segons que llegim en el diccionari normatiu. Aquestes Jornades volen ésser d'antuvi això, una «acció col·lectiva» —dels organitzadors, dels participants, dels assistents— amb l'objectiu de treure'n un «benefici comú», professionals com sou tots vosaltres de l'àmbit de la llengua catalana i agents, per tant, de la seva elaboració formal i funcional, de la seva difusió social, del seu ensenyament i estudi, garants de la seva integritat i genuïtat en els usos públics, i responsables com som els membres de l'IEC de la seva codificació gramatical i lexicogràfica, i també de vetllar per la coherència del procés de normalització.

Aquest «benefici comú» no pot ésser altre, doncs, que dotar-nos i dotar alhora la comunitat lingüística de tots aquells recursos expressius que una societat moderna demana, combatre la inseguretat lingüística que durant tant de temps ens ha afligit com a col·lectivitat, i també establir canals que garanteixin la fluïdesa de la comunicació entre la primera institució acadèmica i els diversos sectors professionals implicats en la ingent tasca de la recuperació i la modernització, la conservació i la innovació, la fixació i l'elaboració del patrimoni lingüístic que ens ha estat llegat i que volem plenament operatiu arreu i per a tothom —sense ometre el desenvolupament d'aquells recursos, aplicacions i eines tecnològics que la viabilitat d'una llengua exigeix en l'actual societat de la informació i del coneixement.

Invocar la vostra professionalitat és, ara com ara, tant una constatació com un reconeixement de justícia. Invocar la responsabilitat sancionadora i normativa de l'acadèmia és posar damunt la taula la qüestió de l'autoritat lingüística i —m'afanyo a afegir— assumir-la inequívocament per part nostra. Posar-la damunt la taula, ben entès, no pas per a negociar-hi, sinó per a reflexionar-hi. Moltes coses s'han dit i s'han escrit recentment arran d'aquesta qüestió, i no

serà pas l'última vegada que això es faci. Entre aquestes coses, hi ha una varietat de categories: opinions, anàlisis, propostes, desigs i —per què no dir-ho— judicis d'intencions. En manifestar-se sobre l'autoritat lingüística, hi ha qui es mostra indiferent i qui l'entén sobrera, hi ha qui, en canvi, la vol veure exercida i qui en reivindica la redistribució i la reubicació. Altrament, voldria que em creguéssiu si us dic que la Secció Filològica de l'IEC mai no ha pretès —contra allò que se li ha atribuït— encastellar-se a l'empara de la llei de reconeixement de l'autoritat lingüística de l'IEC, que el Parlament de Catalunya aprovà al seu dia, però sí que ha assumit la responsabilitat que se'n derivava, en la mesura de les seves capacitats i disponibilitats.

Dit això, fóra ceguesa no adonar-se que, més enllà dels reconeixements i responsabilitats formals, avui com sempre la legislació, tot i ésser important, no és la sola font d'autoritat. Així mateix —contra el que creu un amic i col·lega, que sol dir-me (no sé si retreure'm): «Vosaltres teniu el poder»—, no s'han de confondre l'autoritat i el poder, i molt menys el poder absolut. En la nostra complexa societat d'avui, en aquesta societat de la informació i la comunicació, si ho voleu dir així, l'autoritat i el poder lingüístics estan força més distribuïts que no pas dóna a entendre la jerarquia institucional. És bo, doncs, que cadascú assumeixi les responsabilitats que li pertoquen i que, des d'aquest supòsit, treballem concertadament amb la mirada posada en el «benefici comú» que, sens dubte, hem de saber treure d'aquest concert.

I, doncs, aquestes Jornades volen ésser una passa important en aquesta direcció. En el passat, la Secció Filològica de l'IEC ha mantingut contactes i ha col·laborat amb estudiosos de cadascun dels territoris de llengua catalana, amb les administracions públiques, amb els assessors lingüístics, amb els ensenyants, amb institucions diverses. D'aquestes relacions, algunes han fruit més que altres, tot i que no sempre el fruit l'hagi trobat prou saborós tothom. És propòsit d'aquestes Jornades fer balanç de les col·laboracions hagudes i analitzar-ne serenament els encerts i les limitacions; també, si molt convé, les fallades. Encara més, però, ho és explorar les vies de col·laboració que poden obrir-se d'una manera realista en el futur immediat, ja sigui de manera conjunta o sectorialment. Convé que hi hagi una interacció constructiva entre la Secció Filològica de l'IEC i els professionals de la llengua catalana en nom d'aquell «benefici comú» que ha d'ésser l'objectiu de tota cooperació.

Al llarg de les sessions d'avui i demà, els companys de la Secció i els ponents externs us exposaran aquestes experiències i hi faran suggeriments de millora. A la fi de les Jornades, espero que estarem en condicions d'acordar unes conclusions i dissenyar una proposta d'organització i de treball per a elevar-la a coneixement i consideració de la Secció Filològica i els diversos col·lectius professionals. A l'avançada, us en dono les gràcies.

També em cal ésser agraït, i vull manifestar-ho aquí, envers totes aquelles persones que han col·laborat activament i amb dedicació a fer aquest esdeveniment possible. Als companys de la Secció Filològica, en primer lloc, per l'acord amb què van acollir la iniciativa general fa poc més d'un any i la proposta concreta més ençà, i molt especialment al senyor Isidor Marí, que se'n féu càrrec per designació de la Secció. A Josep M. Mestres, pel seu treball impagable de coordinació, organització material de les Jornades i difusió de la convocatòria. A les persones que han ac-

ceptat participar-hi com a ponents, tant si són membres de l'IEC com si no ho són. Al personal administratiu de la Secretaria Científica i de la Secretaria Administrativa de l'IEC, i també de la Secretaria de la Secció Filològica. A les personalitats que han volgut honorar-nos amb llur presència en aquesta sessió inaugural; també, molt especialment, a la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, que hi ha contribuït econòmicament i ens ha encoratjat en aquesta iniciativa. I, en fi, a tots vosaltres, que amb la vostra assistència i, encara més, amb la vostra voluntat de col·laboració, sou la garantia que aquestes Jornades compliran el seu objectiu.